

Τακτική Συνεδρία της Ιεραρχίας Οκτωβρίου 2022 - Ζητούμενα και προσδοκίες.

Γράφει ο π. Αντώνιος Χρήστου.*

Αγαπητοί Αναγνώστες από τις 4 έως τις 7 Οκτωβρίου 2022 συγκαλείται η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος σε τακτική Συνέλευσή της όπως ορίζει ο καταστατικός χάρτης και οι κανονισμοί της. Ως Κληρικός και ως συνειδητός Χριστιανός πάντοτε μας απασχολούν οι προτάσεις και οι αποφάσεις που θα αποφανθεί το σώμα της Ιεραρχίας. Ιδιαίτερα μάλιστα φέτος (καθώς αν θυμάστε η αντίστοιχη περσινή συνέλευσή της λόγω της πανδημίας του Κορονοϊού δεν πραγματοποιήθηκε και η προπέρσινή έγινε στην Ι. Μ. Πεντέλης στο Συνεδριακό Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος και όχι στην αίθουσα του Συνοδικού Μεγάρου της οδό Ιασίου, πίσω από την Μονή Πετράκη) που οι κοινωνικές προκλήσεις τόσο οι τοπικές όσο και οι διεθνής είναι κρίσιμες.

Με βάση των παραπάνω σε αυτό άρθρο θα αφιερώσουμε την προσοχή μας και το ενδιαφέρον μας εσείς απλώς παρακαλούμε να γίνετε οι συνοδοιπόροι μας στις παρακάτω γραμμές. Ακολουθήστε μας :

Είναι γεγονός ότι κάθε χρόνο οι πνευματικοί πατέρες μας οι Μητροπολίτες που αποτελούν το σώμα της Ιεραρχίας της τοπική μας Εκκλησίας: συσκέπτονται, εισηγούνται θέματα που απασχολούν τον λαό αλλά και την ίδια, συζητούν, συμφωνούν, διαφωνούν, προτείνουν, αποφασίζουν, ανακοινώνουν και γενικά προσπαθούν να υπηρετήσουν την αλήθεια και τον άνθρωπο, προσπαθούν να βάλουν όρια και προϋποθέσεις αλλά και να

αναπαύσουν τους πιστούς αλλά και ενίοτε να καταδικάσουν προς πάσα κατεύθυνση διάφορες παρεκτροπές της κοινωνίας από την αληθινή πίστη και τον σωστό τρόπο ζωής τον οποίο μας έδειξε και μας δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός.

Είναι αλήθεια ότι τις τελευταίες δεκαετίες δεν δίνεται η ιδιαίτερη προσοχή και βαρύτητα τόσο από την ευρύτερη κοινωνία μας όσο και από τον σύνολο των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας τόσο των τηλεοπτικών όσο και του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, παρόλο που τα εκκλησιαστικά δημοσιογραφικά πρακτορεία αυξάνονται εντούτοις ο απόηχος και το ενδιαφέρον είναι πολύ χαμηλά στη συνείδηση του κόσμου ως μη όφειλε.

Φυσικά δεν ευθύνεται ο κόσμος μόνο γι αυτό, ίσως τις ευθύνες οφείλουμε να τις αναζητήσουμε και στην ποιμένουςσα Εκκλησία, δηλαδή τους Ιεράρχες μας, οι οποίοι φυσικά και παράγουν σπουδαίο έργο μέσα από τις συνοδικές διεργασίες των τακτικών συνελεύσεων όσο και την προπαρασκευή τους μέσα από τις συνοδικές επιτροπές, όμως μοιάζουν για τον απλό κόσμο σαν αυτό που είπε ο Χριστός στη Μάρθα την αδελφή του Λαζάρου : «μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.» (Λουκ. 10, 41-42)

Κατά την ταπεινή μας γνώμη χρειάζεται να βελτιώσουμε ανθρωπίνως τα κάτωθι :

A) Οφείλουμε να αφουγκραστούμε περισσότερο τις ανάγκες και τα προβλήματα του Λαού, γιατί για αυτό υπάρχει ο Κληρικός για να διακονεί και να ποιμαίνει τον λαό Του Θεού αλλά και να μεταφέρει το θέλημα Του Θεού στους ανθρώπους αφού βέβαια πρώτα οι ίδιοι οφείλουν να κατανοήσουν και να το τηρούν πρώτοι. Όμως παρατηρείται συνειδητά και ασυνείδητα σαν να υπάρχει ένας «ελιτισμός» και αυτά που συζητούνται και αποφασίζονται να είναι σχεδόν αδιάφορα για τον πολύ κόσμο λες και εκπέμπουμε σε άλλες συχνότητες για να μη το πούμε ότι βρισκόμαστε «στον κόσμο μας» ή στην καλύτερη περίπτωση «τω καιρώ εκείνω».

B) Οφείλουμε να μειώσουμε τα χρονικά αντανakλαστικά μας και να απλοποιήσουμε λίγο τις διαδικασίες. Είναι γεγονός ότι η Εκκλησία αποφαίνεται για τα περισσότερα πράγματα με φωτισμό Θεού και υπευθυ-

νότητα, είναι όμως ότι συνέρχεται ως σώμα τακτικά 5 μέρες φορές τον χρόνο ή το πολύ δέκα (και τον Φεβρουάριο κάθε χρόνου) με αποτέλεσμα να μη προλαβαίνει τις εξελίξεις που είναι ραγδαίες και οι αποφάσεις της να είναι κατόπιν Εορτής. Υπάρχει βέβαια η ΔΙΣ που αναπληρώνει κάπως το κενό, αλλά δεν μπορεί να έχει την ευρύτητα, το κύρος και την εμπειρία όλου του σώματος της Ιεραρχίας.

Γ) Τέλος οφείλει η κάθε Μητρόπολη και ο κάθε Μητροπολίτης που επιστρέφει στην έδρα του μετά από την ολοκλήρωση της Ιεραρχίας να κάνει γνωστό με πιο απλό και κατανοητό για τον κόσμο τρόπο για όλα αυτά που συζητήθηκαν και απασχόλησαν την ιεραρχία αλλά και γιατί πήρε τις συγκεκριμένες αποφάσεις, αλλιώς όλα αυτά είναι αδιάφορα και κυρίως ξεχνιούνται εύκολα και πολλές φορές δεν εφαρμόζονται. Δεν μπορεί να απασχολεί τον κόσμο τι φόρεσε και τι είπε και έκανε ο κάθε ένας στο κάθε τηλεοπτικό reality ή τι λένε τα ζώδια και να αγνοεί τις αποφάσεις της Ιεραρχίας.

Όλα τα παραπάνω τα λέμε όχι γιατί θέλουμε να κάνουμε τον δάσκαλο στην Ιεραρχία μας (άλλωστε είμαι ο τελευταίος των ιερέων και ο πλέον ακατάλληλος για κάτι τέτοιο) αλλά γιατί πιστεύουμε ότι συνοψίζουμε τις προσδοκίες των ίδιων των πιστών. Όπως στη σύγχρονη παιδαγωγική το μοντέλο που ακολουθείται είναι πιο παιδοκεντρικό, έτσι και στην Εκκλησία μας οφείλουμε να γίνουμε πιο «ποιμνιοκεντρικοί» από «Επισκοπικοί» που είμαστε τώρα (και δεν εννοούμε την εκκλησιολογία και πρακτική των Προτεσταντών). ΑΜΗΝ!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.